

Dosarul nr. 2ra-449/21

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) A. Donos

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

Î N C H E I E R E

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Burlacu Serghei,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Burlacu Serghei
împotriva Întreprinderii Municipale ”Regia Apă-Canal-Bălți” cu privire la
repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Burlacu Serghei, reprezentat de avocatul Polivenco
Victor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 26 mai 2020,

c o n s t a t ă :

La 10 ianuarie 2020, Burlacu Victor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM ”Regia Apă-Canal-Bălți” cu privire la repararea prejudiciului moral
și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Burlacu Victor a menționat că la data de 19 mai 2017, a
încheiat cu ÎM ”Regia Apă-Canal-Bălți” contractul de prestare a serviciilor de
alimentare cu apă potabilă.

De asemenea, a relatat că începând cu data de 31 mai 2018, prestarea
serviciilor de alimentare cu apă potabilă a fost întreruptă, fără a fi preavizat în acest
sens, iar la 04 iunie și 08 iunie 2018 a depus cerere în adresa pârâtului, prin care a
solicitat verificarea conduitei de alimentare cu apă a imobilului pe motivul
întreruperii alimentării cu apă potabilă.

Astfel, la 23 iunie 2018, la fața locului au fost efectuate lucrări de demontare
a filtrului care nu avea semne că era înfundat, în acest sens fiind întocmit actul
respectiv, în care a fost indicat faptul că presiunea în conducta de alimentare cu apă
potabilă ce duce spre imobilul său este slabă, fapt ce denotă nerespectarea
condițiilor tehnice și a contractului în partea ce ține de presiunea în conducta de
apă.

La 20 iulie 2018, s-a adresat cu cerere către pârât, prin care a solicitat repararea prejudiciului moral în mărime de 4 500 lei, cauzat prin întreruperea alimentării cu apă potabilă pe o perioadă de 25 de zile, prin urmare fiind nevoit să procure apă pentru uz alimentar.

Burlacu Victor a solicitat încasarea de la ÎM ”Regia Apă-Canal-Bălți” a sumei de 4 500 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 26 mai 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Burlacu Victor.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 08 iunie 2018, reclamantul s-a adresat către ÎM ”Regia Apă-Canal-Bălți” cu cerere, prin care a solicitat repetat să scoată sigila și să efectueze sigilarea contorului care este bătut cu noroi, motiv pentru care apa nu pătrunde în mod normal.

În cadrul efectuării lucrărilor privind desigilarea apometrului la 23 iunie 2018, s-a constatat că în filtrul instalat pe apometru nu s-a depistat murdărie ce ar împiedica trecerea curentului de apă, în acest sens fiind întocmit un act care a fost semnat de reclamant.

Astfel, la 20 iulie 2018, reclamantul s-a adresa pârâtului cu cerere, solicitând încasarea sumei de 40 de lei pentru sigilă și 4 500 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru nerespectarea prevederilor contractuale.

Prin urmare, instanța de fond a considerat ca neîntemeiate și lipsite de suport probatoriu pretențiile reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral, or, careva probe în acest sens nu au fost prezentate, argumentele invocate având un caracter declarativ.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2020, s-a respins apelul declarat de Burlacu Serghei, reprezentat de avocatul Polivenco Victor și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 26 mai 2020.

La 29 ianuarie 2021, Burlacu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Burlacu Serghei, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și anume Legea cu privire la protecția consumatorilor în partea ce ține de constatările instanței privind corespunderea cu standardele tehnice a presiunii în conductele de apă care alimentează imobilul ce-i aparține.

La fel, a menționat că instanțele de judecată eronat au reținut ca fiind probat nivelul corespunzător al presiunii în conducta de apă ce alimentează imobilul său ca fiind parametri stabiliți, din moment ce în cadrul ședințelor de judecată nu s-a stabilit cert dacă imobilul este alimentat de una din sondele indicate în actul prezentat de intimat.

Recurentul a reiterat că în speță, a fost stabilit cu certitudine faptul întreruperii serviciului de prestare a apei potabile, fapt confirmat prin actul din 23 iunie 2018, întocmit de angajații pârâtului, cu atât mai mult că prin referința depusă, intimatul nu a negat întreruperea prestării serviciului, însă nu a recunoscut vina sa în acest sens, deoarece întreținerea conductei de apă după contor este pe seama consumatorului.

La 17 februarie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către ÎM ”Regia Apă-Canal-Bălți” la 22 februarie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 193).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 17 noiembrie 2020, iar la 13 ianuarie 2021, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 181).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 29 ianuarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Burlacu Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Burlacu Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh